

Що тобі я зичу, краю мій величний

Міхай Емінеску

Що тобі я зичу, краю мій величний,
Краю в сяйві слави, з тугою в очах?
У невтомні руки зброї тобі зичу
Та щоб простелився у майбутнє шлях.
Хай вино кипуче бризкав до стелі,
Як сини зберуться в молодій гульбі!..
Проти хвиль підступних будь міцніший
скелі!
Ось чого я зичу, краю мій, тобі.

Хай міцнів меч твій помсти й непокори,
Хай він покарав лютих ворогів,
У тяжкім двобої чорну гідру зборе —
Як священний вирок, як священний гнів.
Хай трикольникові затріпочуть стяги
Над широким морем, в далі голубі.
Правди, щастя, волі, сили і відваги —
Ось чого я зичу, краю мій, тобі.

Хай провісник миру тихо злине з хмари,
На алтар твій чистий з усміхом злетить,
Перемоги Марса хай усі затьмарить,
Щоб великим світлом землю освітить.
Хай тобі проміння він пролле на груди,
Рай земний здобуде в чесній боротьбі.
Храм йому величний хай воздвигнуть
люди...
Ось чого я зичу, краю мій, тобі.

Що тобі я зичу, краю мій величний,
Краю мій коханий — материнський спів?
Щоб сини трудилися тільки в дружбі
вічній,
Щоб вогонь любові завжди пломенів.
Зброю мати вірну, перемоги, славу,
Не хилити буйну голову в журбі,
Мріяти й творити гордо-величаво,

Ось чого я зичу, краю мій, тобі!

1867

Переклад Андрія М'ястківського